

for Maſſiner, og derfor blev man dengang ſtærkt paa, at Staten ſkulde ſøge at finde en privat Fabrikant, til hvem man kunde henvende ſig; meget vel, men ſaa har man begaaet den ſtore Feil, at man har ſmeltet det Kongelige og det Private ſaaledes ſammen, at det nu er vanſkeligt at ſige, hvor det Ene hører op, og det Andet begynder. Det er denne Ting, jeg gjør opmærkſom paa, det er kun denne Miſſelighed, ſom jeg nuønſter at fremhæve, og paa denne vil det være muligt at raade Bød, uden at Statens Vel i mindſte Maade lider derved. Der er flere Veie, man i denne Hænſeende kan gaae; den, ſom jeg synes ligger klareſt og ſimpelſt for, er at lønne denne fortjente Mand med, hvad han virkelig er værd, men ſaa ogſaa beholde ham for Staten alene. Jeg ſtaaer ikke her for i mindſte Maade at angribe Nogen, endnu mindre for at berøve en Mand den Løn, der tilkommer ham for hans Arbeide; tværtimod, jeg ſiger: Lad Staten betale ham ſaa høit, ſom han fortjener, men gjør det directe og paa en forſtandig Maade, ikke igjennem Contracter om Maſſiner, hvor Ingen kan ſee, hvad der i Virkeligheden betales ham for hans Arbeide, men hvor Miſtanten og Miſtilliden ruger over hele Forholdet.

I een Ting er jeg ſaa heldig ganſke at kunne ſlutte mig til den høitærede Ordfører, og det er i hans alvorlige Udtalelſe ligeoverfor

Minifteren, der havde talt om det Tryk, ſom tidligere var blevet lagt paa Ministeriet her fra Salen. Med dette Tryk troer jeg nu, at det har forholdt ſig lidt efter Ordsproget; „Den er let at lokke, ſom efter vil hoppe“. Ikke ſom om juſt de foregaaende Miniſtre ſelv havde været ſaa tilbøjelige til at hoppe efter, men ſaaledes, at der under Miniſtre, der ikke forſtoede at hævde deres Stilling med tilſtrækkelig Kraft ligeoverfor deres Underordnede, har været Folk, ſom hellere end gjerne vilde hoppe efter dette Tryk, der maaskee oveniſjøbet er udgaaet fra dem ſelv, — hvem veed det? Under alle Omſtændighederønſter jeg for mit Bedkommende at erklære, at der i, hvad jeg ved denne Leilighed har udtalt, ikke ligger den allerſjønneſte Tanke eller Dønſte om at udøve nogetſomhelſt Tryk i den ene eller anden Retning, og jeg beder ret indtrængende den høitagtede Miniſter ikke at lade ſin fremtidige Optræden i denne eller nogen anden Sag lede af Udtalelſer, ſom kunne komme herfra under en Forhandling, men ene og alene at gaae frem efter, hvad han i ſin Overbeviſning anſeer for det Rette, og hvad han vil paatage ſig Anſvaret for.

Dineſen: I det jeg faſtholder, hvad jeg tidligere har ſagt, hvilket den ærede Ordfører har ſøgt at modbevife, frafalder jeg Ordet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved:

- 1) Endringsforſlag af Udvalget under Nr. 49:
  - IV. 1 a. og c. Vet. Nr. 40 (Nyt Krigſſib).
    - a. Summen 342,500 Rd. forhøies med 38,125 Rd.
    - c. Summen 148,125 Rd. nedsættes med 38,125 Rd., og de Ord: „ſamt Paa-
begyndelſe . . . . . Beſtemmelſe“ udgaae.
 vedtoges eenſtemmig med 61 Stemmer.
- 2) Endringsforſlag af Samme under Nr. 50:
  - IV. 2. Vet. Nr. 42 (Vedligeholdelſeudgifter).
    - Summen 223,800 Rd. nedsættes med 10,000 Rd.
 vedtoges eenſtemmig med 63 Stemmer.
- 3) Endringsforſlag af Samme under Nr. 51:
  - IV. 3. Vet. Nr. 43. (Magazingjenſtande).
    - Summen 38,000 Rd. nedsættes med 8,000 Rd.
 vedtoges eenſtemmig med 66 Stemmer.